

## Arrest

nr. 83 052 van 15 juni 2012  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Boliviaanse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 december 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, en van de beslissing van 1 februari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Boliviaanse nationaliteit te zijn, dient op 8 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

1.2. Met een beslissing van 19 december 2012 wordt de voormelde aanvraag door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ongegrond verklaard. Verzoekster gaat hiertegen in beroep bij de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij beslissing van 19 december 2011 wordt de beslissing van 4 augustus 2011 ingetrokken. Bij arrest nr. 76 522 van de Raad van 6 maart 2012 wordt de afstand van het geding vastgesteld.

1.3. Op 19 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Immigratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een nieuwe beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet opnieuw ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.12.2009 werd ingediend door:*

*R. Q., E.  
nationaliteit: Boliviaë  
geboren te (...) op (...)  
adres: (...)*

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.*

*Reden(en):*

*Ter ondersteuning van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.*

*Wat de lokale verankering van betrokkene betreft (dat betrokkene werkwilgig is en in het bezit van een arbeidscontract, een vrienden-en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt) . Er dient opgemerkt te worden dat betrokkene zelf verantwoordelijk is voor deze situatie. Betrokkene beweert dat zij sinds 2002 in België zou verblijven. Echter betrokkene heeft geen enkele verblijfsaanvraag ingediend om tijdens die periode haar verblijf te wettigen. Betrokkene heeft zich aldus bewust genesteld in illegaal verblijf en het feit dat zij al nu geïntegreerd zou zijn is louter het gevolg van haar eigen houding. Om deze redenen kan de integratie van verzoekster onmogelijk een grond tot regularisatie vormen.*

*Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.*

*Reden van de maatregel:*

*• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”*

1.3. Deze beslissing wordt aan verzoekster ter kennis gebracht op 1 februari 2012, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten dat wordt gemotiveerd zoals daartoe werd opdracht gegeven in de hiervoor vermelde beslissing. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan beschouwd worden als een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van de motiveringsplicht zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In het middel verwijst zij tevens naar de materiële motiveringsplicht.

Ter adstruering van het middel betoogt zij onder meer wat volgt:

*“Voorts dient opgemerkt te worden dat dvz het nalaat om te antwoorden op de prangende humanitaire situatie.*

*Immers verzoekster zelf heeft een motivatiebrief geschreven. Zij heeft haar situatie volledig uitgelegd.*

*Dat men duidelijk hieruit kan afleiden dat mevrouw tot een kwetsbare groep behoort.*

*Dat zij haar land ontvlucht is wegens de economische situatie. Dat zij naar hier is gekomen om voor haar kinderen te kunnen zorgen. Dankzij haar steun kunnen haar kinderen daar overleven.*

*Dat uit haar brief de prangende humanitaire situatie duidelijk blijkt.*

*Dat de staatssecretaris de discretionaire bevoegdheid heeft om trapsgewijs alle elementen te onderzoeken in een dossier.”*

2.2. De verwerende partij repliceert, wat dit argument, als volgt in haar nota:

*“[...] Verzoekster is werkelijk niet ernstig waar zij voorhoudt dat uit de bestreden beslissing op geen enkele wijze zou kunnen worden afgeleid op welke basis de bestreden beslissing is genomen.*

*Dat de motivering slechts één paragraaf lang is. maakt uiteraard niet dat de bestreden beslissing niet op een degelijke wijze gemotiveerd zou zijn.*

*Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie alle elementen die door verzoekster werden aangevoerd in overweging heeft genomen, doch heeft geoordeeld dat deze geen regularisatie rechtvaardigen.*

*Deze motieven volstaan om de bestreden beslissing ten genoegen van recht en draagkrachtig te ondersteunen.*

*Dienaangaande dient tevens te worden opgemerkt dat de gemachtigde uiteraard niet gehouden is om de motieven van zijn motieven te vermelden: ‘De motiveringplicht houdt niet in dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing het ‘waarom ervan dient te vermelden’ (R.v.St.. nr. 165.918 dd. 13.12.2006).*

*Verzoekers beschouwingen missen dan ook grondslag en doen geen afbreuk aan de deugdelijke motieven van de bestreden beslissing.*

*Het loutere feit dat verzoekster meent dat zij op basis van humanitaire redenen dient gemachtigd te worden tot verblijf. kan uiteraard niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.*

*Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie. en oor Maatschappelijke Integratie de integratie en het voorgehouden langdurig verblijf in overweging heeft genomen, doch heeft geoordeeld dat deze geen verblijfsmachtiging rechtvaardigen.*

*Verzoekster lijkt middels haar uiteenzetting een feitelijke herbeoordeling van haar aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet te beogen.*

*Dienaangaande laat de verwerende partij gelden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de gevraagde beoordeling niet kan maken.*

*De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt immers enkel of gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie. Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan. m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17januari 2007, nr. 166.820). Het loutere feit dat verzoekster meent dat zij wel voldoende elementen heeft aangehaald om geregulariseerd te worden, kan uiteraard niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Aangaande het beweerd ononderbroken verblijf en de integratie werd reeds afdoende gemotiveerd door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie. Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding. Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen. [...]”*

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in

kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hoewel de verwerende partij niet *in extenso* hoeft te antwoorden op alle door de verzoekende partij ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

2.4. Verzoekster verwijt de verwerende partij onder meer niet te hebben gemotiveerd omtrent de in haar aanvraag aangevoerde prangende humanitaire situatie. Zij verwijst naar de motivatiebrief die zij voegde bij haar aanvraag en stelt dat daaruit blijkt dat het duidelijk is dat zij tot een kwetsbare groep behoort en dat zij naar hier is gekomen om voor haar kinderen, die dankzij haar steun in haar land van herkomst kunnen overleven, te kunnen zorgen.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat het ingevulde "typeformulier regularisatieaanvraag" dat verzoekster indiende ten tijde van de toenmalig geldende instructie van 19 juli 2009, vergezeld wordt van een begeleidend schrijven ondertekend door verzoekster. Uit die brief blijkt dat zij haar aanvraag voornamelijk steunt op het feit dat zij door het verkrijgen van een verblijfsvergunning het lot van haar kinderen kan beïnvloeden.

Gelet op het feit dat de verwerende partij in de bestreden beslissing uitdrukkelijk stelt dat de criteria van de instructie van 19 juli 2009 niet meer van toepassing zijn ingevolge de nietigverklaring ervan door de Raad van State, diende de verwerende partij des te meer aandacht te schenken aan de door verzoekster opgeworpen argumenten in het begeleidend schrijven bij het typeformulier, dat in de gegeven omstandigheden een belangrijk deel van de aanvraag uitmaakt.

Uit de hierboven weergegeven motivering van de eerste bestreden beslissing blijkt dat hieromtrent niet werd gemotiveerd. De verwerende partij kan dus niet worden bijgetreden waar zij in haar nota stelt dat uit de motieven van de bestreden beslissing afdoende blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris "*alle elementen die door verzoekster werden aangevoerd, in overweging heeft genomen*". Het middel is in de besproken mate gegrond.

2.6. Zoals uit de twee bestreden beslissingen blijkt, blijkt dat het thans aangevochten bevel gesteund is op de eerste aangevochten akte. Nu de Raad een middel gegrond acht dat is gericht tegen deze akte en overgaat tot de vernietiging ervan, is de rechtsgrond van het bevel verdwenen. Gelet op een goede rechtsbedeling en het rechtszekerheidsbeginsel dient bijgevolg ook het aangevochten bevel uit het rechtsverkeer te verdwijnen.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1.**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 december 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard, en het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 februari 2012, worden vernietigd.

### **Artikel 2.**

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS